

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZAPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
---	--

Práce bakalářská

Posudek oponenta

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph.D.

Práci předložila: Karolína Krepsová

Název práce: Filosofie člověka v díle F. M. Dostojevského a Friedricha Nietzscheho

1. CÍL PRÁCE

Cílem práce je analýza myšlenek dvou autorů z 19. století (Dostojevského a Nietzscheho) týkající se morálky a interpretace odlišností jejich stanovisek. Komparace beletristického a filosofického díla není vůbec snadná. V rámci rozsahu bak.práce však byla provedena obstojně.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Obě hlavní kapitoly začínají nástinem života a přehledem tvorby autorů (toto považuji za nadbytečné). Obě kapitoly mají podobnou strukturu. Autorka se zaměřuje na dvě oblasti, na chápání morálky a na egodeismus. Takto strukturovaná práce je poměrně nadějnou přípravou pro závěrečnou komparaci.

V části o Dostojevském bych uvítal explicitnější odlišování tří rovin: a) charakterů a přesvědčení Dostojevského literárních postav, b) názorů a přesvědčení Dostojevského samotného, c) hodnocení a kritických úvah nad rovinami a) a b). Bez neustálého vědomí jejich odlišnosti pak může nejen komparativní, ale dokonce i deskriptivní část bak. práce nést řadu nejasností. Je to opravdu tak, že „Dostojevský přichází s myšlenkou...“, „Dle Dostojevského...“, „Dostojevského stanovisko...“ atd. korespondují s myšlenkami a stanovisky jeho literárních postav?

Rovina c) většinou přítomna není, což u bak. práce tolik nevádí. Ač právě názory Dostojevského (Ivana Karamazova?) bývají častým odrazovým můstkem pro vědecktější pojednání o základech morálky (např. Koukolík – Proč se Dostojevskij mýlil, Dawkins – Boží blud aj.).

V části o Nietzsche se autorka snaží nacházet podobná témata, čemuž trochu uměle pomáhá názvy kapitol. Nicméně tato kapitola je rovněž zpracována celkem přesvědčivě. Poněkud zbytečně si autorka komplikuje situaci výrazy jako „ze zmíněných faktů“ atd., protože těžko lze v souvislosti s Nietzscheho úvahami o morálce hovořit o faktech. Vhodnější by byly obraty jako např. „ze zmíněných Nietzscheho názorů plyne“ atd.

Závěrečná komparace (kap. 4) se snaží vedle sebe postavit názory obou autorů. To se celkem daří, i když je tato část dosti heslovitá (ten říká to a ten ono), někdy se dokonce objevují srovnání názorů na témata, o nichž nebyla řeč – na základě čeho jsou tedy činěna (např. pokud jde o pojetí času)?

Cestička, kterou se autorka možná mohla vydat, se před ní na chvíli otevřela, když píše o tom, že oba spisovatelé vedli své vnitřní boje proti vlastním komplexům a zklamáním. Vydat se po ní by ale znamenalo překročit téma této bak. práce, jakož i rozsah i náročnost od bak. prací očekávané.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Psaný projev autorky je velmi kultivovaný, prostý chyb a příjemně se čte. Na použité zdroje je náležitě odkazováno. Drobná nepřesnost je v odkazování na Rödův text a v jeho řazení v seznamu literatury. To však nepovažuji za zásadní. Na překlepy nejvíce doplatil Nietzsche (Fridrich – toto se dokonce dostalo do nadpisu 3. kapitoly, dále Nietzsche, opakovaně pak Nietzsche). Vážnější výtky k formálním aspektům práce nemám.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ:

Autorka se se zvoleným tématem vypořádala statečně, napsala práci, která ničím výrazně nepřekvapuje, a to ani pozitivně, ani negativně. Celkově se mi práce jeví jako **velmi dobrá**.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Na s. 23 píšete o soudobých anglických psychologích. Uveďte, prosím, několik konkrétních jmen.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: velmi dobře

Datum: 23. 5. 2016

Podpis:

